

İLKÖĞRETİM BEŞİNCİ SINIF ÇOCUKLARININ ÖĞRENMELERİNDE YAPBOZ EĞİTİM MATERYALLERİ İLE YAPILAN UYGULAMANIN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATING THE EFFECT OF THE IMPLEMENTATION WITH PUZZLE EDUCATIONAL MATERIALS ON THE FIFTH GRADERS' LEARNING ATTITUDES¹

Prof.Dr. Neriman ARAL²

Prof.Dr. Figen GÜRSOY³

Yrd. Doç. Dr. Münevver CAN-YAŞAR⁴

ÖZET

Araştırmada, ilköğretim beşinci sınıf çocukların öğrenme yaklaşımlarına yapbozların etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmaya, tesadüfi örnekleme ile belirlenen bir ilköğretim okulunun beşinci sınıflarına devam eden normal gelişim gösteren çocuklar dahil edilmiştir. Belirlenen okuldaki beşinci sınıflar arasından tesadüfi örnekleme yöntemi ile iki sınıf seçilmiş, biri deney biri kontrol grubu olarak ayrılmıştır. Çalışmaya gönüllü olarak katılan normal gelişim gösteren 48 çocuk (deney grubuna 24 çocuk, kontrol grubu 24 çocuk) dahil edilmiştir. Araştırmada, "Demografik Bilgi Formu" ve Ünal-Çoban ve Ergin (2008) tarafından geliştirilen "Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler, parametrik ölçümlerden ilişkisiz t testi ve iki faktörlü ANOVA testi ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda, deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test-son test puan ortalamalarına göre, yapboz eğitim materyali ile yapılan uygulamanın çocukların öğrenme yaklaşımları üzerinde etkili olduğu ($\eta^2=0.575$, $p<.000$) belirlenmiştir.

¹Bu çalışma 2007-2009 yılları arasında Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) Sanayi Araştırma Geliştirme Projeleri Destekleme programı dahilinde (3070215) Anıl Kağıtçılık Sanayi Ticaret ve Limited Şirketi tarafından Ankara'da gerçekleştirilen projeden üretilmiştir. Proje Yürütücüsü: İlkem GÖK

²Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, aralneriman@gmail.com

³Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, fngursoy@yahoo.com

⁴Afyon Kocatepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, munevver2002@yahoo.com

Anahtar Kelimeler: İlköğretim, öğrenme, öğrenme yaklaşımları, yapboz.

ABSTRACT

This study aimed to investigate the effect of puzzles on the fifth graders' learning attitudes. Fifth graders showing normal developmental characteristics from a randomly selected elementary school were included in the study. Two classes from the selected elementary school were selected using random sampling and one of them was assigned as the control while the latter was named as the experimental group. A total number of 48 volunteered children (24 in the control and 24 in the experimental) showing normal developmental characteristics consisted the study group. "Demographical Data Form" and "Learning Attitudes Scale" developed by Unal-Coban and Ergin (2008) were used in the study. Data were analyzed using independent samples t test and two way ANOVA test both of which are parametric tests. According to the findings derived from the Learning Attitudes Scale pretest-posttest mean scores of the students both in the control and the experimental group, it was found out that the implementation with puzzles was effectual ($\eta^2=0.575$, $p<.000$) in the learning attitudes of the children.

Keywords: Elementary education, learning, learning attitudes, puzzle.

GİRİŞ

Bireylerin araştırma yapabilme, sorun çözebilme, yaratıcı düşünme, eleştirel düşünme gibi çeşitli düşünme yollarını bilme, uygulayabilme ve öğrenme sürecinde etkin olma gibi birçok niteliğe sahip olmaları gerekmektedir (Güven ve Kürüm, 2006). Bu bağlamda, bireylerin çok hızlı bir şekilde artan ve yenilenen bilgi yığınlarının tümüne sahip olmaya çalışmaları yerine bilgiye ulaşmanın ve gerekli yerlerde kullanabilmenin yollarını öğrenmeleri önemlidir (Beşoluk ve Önder, 2010; Çalışkan, 2008). Bu noktada da ders çalışma stratejilerini ve bu stratejilerin kullanılma amaçlarını içeren öğrenme yaklaşımları (Prosser ve Trigwell, 1999) önem kazanmakta ve bu yaklaşım, çocukların öğrenmeye yönelik eğilimlerini ya da tercihlerini göstermektedir (Byrne vd., 2002; Güven ve Kürüm, 2006; Zhang ve Stenberg, 2000). Öğrenme yaklaşımı, her bir çocuğun yeni bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken farklı ve kendine özgü yollar kullanması şeklinde açıklanmaktadır (Güven, 2004). Ramsden (2003) öğrenme yaklaşımını, öğrenen ile öğrenme görevi arasındaki etkileşim olarak tanımlamaktadır.

Yapılan çalışmalar; çocukların bir öğrenme görevini yerine getirirken farklı öğrenme yaklaşımları kullandıklarını göstermektedir.

Nitel ve nicel çalışmalar sonucunda öğrenmeye yönelik yüzeysel ve derin olmak üzere iki ana yaklaşım belirlenmiştir (Aydoğdu ve Ergin, 2010; Çolak ve Fer, 2007; Tang, 1994).

Öğrenme yaklaşımı yüzeyselden derine doğru bir süreklilik göstermektedir (Biggs vd., 2001). Çocuklar öğrenme ortamının niteliğine ilişkin olumlu algıya sahip olduklarında, derinlemesine öğrenme yaklaşımını benimsemekte, ortamın niteliğini düşük algıladıklarında ise yüzeysel öğrenme yaklaşımına yönelmektedirler (Ekinci, 2009; Richardson, 2003).

Derinlemesine öğrenme yaklaşımda belli akademik konularda yetenekleri geliştirmek amaçlanmakta bu yaklaşım; çok okumayı, eski ve yeni bilgileri ilişkilendirmeyi ve anlam oluşturmaya yönelik diğer öğrenme stratejilerini içermektedir. Yüzeysel öğrenme yaklaşımında ise, öğrenmede minimal gereklere ulaşmak amaçlanmakta ve bu yaklaşım; alınan bilginin tekrar üretimini sağlayacak alışılmış öğrenme stratejilerini kapsamaktadır. Yüzeysel yaklaşımı kullanan bir çocuk, bir konuyu öğrenme sürecinde, o konuyla ilgili her şeyi madde madde hatırlamaya çalışırken; derinlemesine öğrenmeyi kullanan bir çocuk ise o konuyu anlamaya ve kendine mal etmeye çalışmaktadır. Derinlemesine öğrenme uzun sürse de bu yolla öğrenilenler yüzeysel öğrenmeye göre daha kalıcıdır (Byrne vd., 2002; Çolak ve Fer, 2007). Yapılan araştırmalar, derinlemesine öğrenme yaklaşımının öğrenen başarısı ile doğrudan ilişkili olduğunu göstermiştir (Ramsden, 2003; Rollnick vd., 2008). Derinlemesine öğrenme yaklaşımı etkin öğrenme yaklaşımını benimserken, yüzeysel öğrenme yaklaşımı geleneksel öğretim modelini benimsemektedir (Dart vd., 2000).

Çocuklar özgür bir şekilde iletişim ve etkinlikler için cesaretlendirildikleri zaman öğrenme potansiyelini geliştirmekte, sınıfta öğretmenin başlattığı ya da çocuğun kendisinin seçtiği etkinlikler içinde, özgür seçenekler sunan eğitim materyalleri öğrenme yaklaşımlarının desteklenmesinde önemli bir yer tutmaktadır. İlköğretim dönemi çocuklarına sunulacak olan eğitim materyallerinden yapbozlar, çocukların akademik becerileri eğlenerek öğrenmesinde etkili olmaktadır. Çocuklar yapbozlarla oynarken kavramı ve nesnelere tanımakta, kullanma özelliklerini ve görevlerini öğrenebilmekte ve bu tür öğrenme ise zihinde bir bilgi birikimi ve çalışma açısından bir gelişme sağlamaktadır. Oyun sırasında çocuk düşünmekte, algılamakta, kavramakta ve sembolleştirmektedir. Oyunda gerçekleştirilen, bu zihinsel işlemler zihinsel yeteneklerin gelişmesini sağlamaktadır. Bunların yanı sıra, çocuk yapbozlarla oynarken sırasını bekleme, paylaşma, yardımlaşma gibi sosyal davranışları da

kazanmakta, küçük motor kas gelişiminde ve dil becerilerinin desteklenmesinde de yapbozlarla oyun önemli kazanımlar sağlamaktadır (Gunter vd., 2008; Özer vd., 2006). Sull (2006), eğitim materyali olarak kullanılabilen yapbozların, çocukların problem çözme yoluyla yeni deneyimler kazanmasına yardımcı olduğunu, eğlenerek öğrenme yoluyla ise öğrenmeye karşı motivasyonlarını artırdıklarını belirtmiştir.

Kalıcı ve üst düzey öğrenme ürünlerine ulaşmada bireylerin öğrenme yaklaşımlarını belirlemek ve öğrenme sürecini derinlemesine öğrenmeler oluşturacak şekilde düzenlemek gerekmektedir. Öğretmenlerin çocukların sahip olabileceği farklı öğrenme yaklaşımlarını göz önünde bulundurarak etkili bir öğretim için, çocuklara tüm duyu organlarını kullanarak ve yaparak yaşayarak öğrenebilecekleri eğitim materyalleri ve etkinliklerini sunması önemlidir. Bu bağlamda çocukların yaparak yaşayarak öğrenmelerinde yapboz eğitim materyallerinin etkili olabileceği düşünülmektedir. Bu düşünceden hareketle araştırmada, ilköğretim beşinci sınıf çocuklarının öğrenmelerinde yapboz eğitim materyalleri ile yapılan uygulamaların etkisini incelemek amaçlanmıştır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırmanın Deseni

Araştırmada, ön test-son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır.

Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırmaya, 2008-2009 eğitim öğretim yılında Ankara il merkezinde bulunan tesadüfi örnekleme ile belirlenen bir ilköğretim okulunun beşinci sınıflarına devam eden normal gelişim gösteren çocuklar dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen bu okuldaki beşinci sınıflar arasından tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen iki sınıf, deney ve kontrol grubu olarak ayrılmıştır. Deney grubuna 24, kontrol grubuna 24 çocuk dahil edilerek araştırmanın çalışma grubu 48 çocuktan oluşmuştur. Çalışmada gönüllülük esas alınmıştır. Deney grubundaki çocukların %50'sinin kız, %50'sinin erkek, kontrol grubundaki çocukların %58.3'ünün kız, %41.7'sinin erkek olduğu; deney grubundaki çocukların %50'sinin son çocuk, kontrol grubundaki çocukların %50'sinin ilk çocuk olduğu; deney ve kontrol grubundaki çocukların çoğunluğunun (deney: %54.2, kontrol: %66.7) iki kardeşe sahip olduğu belirlenmiştir. Ayrıca deney grubundaki çocukların annelerinin %45.8'inin lise, kontrol grubu çocukların annelerinin

%37.5'inin ilköğretim mezunu olduğu; deney grubundaki çocukların babalarının %54.9'unun, kontrol grubundaki çocukların babalarının %50'sinin lise mezunu olduğu saptanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada, Demografik Bilgi Formu ve "Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği" kullanılmıştır. Veri toplama araçları çocuklar tarafından doldurulmuştur.

Demografik Bilgi Formu'nda, çocuğun doğum tarihi, cinsiyeti, doğum sırası, kardeş sayısı ve anne baba öğrenim düzeyini belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır.

Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği, Ünal Çoban ve Ergin (2008) tarafından, Enstwith ve Ramsden'in Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği'nden yararlanılarak geliştirilmiştir. Derinlemesine ve yüzeysel öğrenme yaklaşımı olmak üzere iki ana alt yapısı bulunan ölçek, derinlemesine yaklaşım boyutunda 10, yüzeysel yaklaşım boyutunda 12 madde olmak üzere toplam 22 maddeden oluşmaktadır. Ölçek "asla doğru değil (1)", "bazen doğru (2)", "genellikle doğru (3)", "her zaman doğru (4)" şeklinde dördümlü likert tipi bir ölçektir. Katılımcıların öğrenme yaklaşımları puanları hesaplanırken, her bir alt ölçekteki maddelerin puan değerleri ayrı ayrı toplanarak derinlemesine ve yüzeysel öğrenme yaklaşımları puanı elde edilmektedir. Bu şekilde, bir katılımcı için aynı anda hem derinlemesine hem de yüzeysel öğrenme yaklaşımı puanı hesaplanabilmektedir. Derinlemesine öğrenme ve yüzeysel öğrenme yaklaşım puanlarının ortalamalarının birbirine yakın olması, öğrencilerin hem derinlemesine hem de yüzeysel öğrenme yaklaşımının ikisine birden sahip olduklarını göstermektedir. Yapılan geçerlik ve güvenilirlik çalışması sonucunda, ölçeğin derinlemesine ve yüzeysel yaklaşım yapılarının Cronbach Alfa (α) güvenilirliği sırasıyla .74 ve .63 olarak saptanmıştır. Bu araştırmada, çocukların öğrenme yaklaşımlarının belirlenmesi amaçlandığı için ölçeğin alt yapılarına ilişkin puanlar değil, toplam puan kullanılmıştır.

Yapbozlar ve Eğitim Programı

İlköğretim programları doğrultusunda okulum, toplumsal kurallar, dengeli beslenme, duyu organlarımız, Atatürk ve Atatürk'ün getirdiği yenilikler, meslekler, iletişim araçları, hayvanların yaşadığı yerler ve hayvanlardan elde edilen ürünler ile ilgili üniteler ele alınarak öncelikle yapboz eğitim materyalleri geliştirilmiştir. Daha sonra, ilköğretim programlarında yer alan amaç ve kazanımlara ulaşabilmek için

geliştirilen yapbozlarla aşamalı bir şekilde oynanabilen oyunların yer aldığı eğitim programı hazırlanmıştır. Hazırlanan program, deney grubundaki çocuklara haftada iki gün ve günde yaklaşık 45 dakika olmak üzere beş hafta süreyle, ilköğretim programına paralel olarak geliştirilen on adet yapboz eğitim materyalleri ile birlikte uygulanmıştır. Yapboz eğitim materyalleri ile eğitim programının uygulanmadığı zamanlarda, deney grubundaki çocuklar ile kontrol grubundaki çocuklar mevcut ilköğretim programına devam etmişlerdir. Uygulamadan önce ve sonra, deney ve kontrol grubundaki çocuklar tarafından Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test ve son test olarak doldurulmuştur.

Verilerin Analizi

Deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test son test puanlarının Shapiro-Wilk Testi'ne göre normal dağılım göstermesi nedeniyle, deney ve kontrol grubunun ön test son test puan ortalamaları arasındaki farkların anlamlılığı parametrik ölçümlerden ilişkisiz t testi ile ön test ve son test puan ortalamaları arasındaki farklılık tek faktör üzerinde tekrarlı ölçümler için iki faktörlü ANOVA testi ile analiz edilmiştir (Büyüköztürk, 2009).

BULGULAR VE TARTIŞMA

İlköğretim beşinci sınıf çocuklarının öğrenmelerinde yapboz eğitim materyallerinin etkisini incelemek amacıyla yapılan araştırmanın sonuçları aşağıda sunulmaktadır.

Tablo: 1 Deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test puan ortalamalarına ilişkin t-testi sonuçları

ÖN TEST						
GRUPLAR	n	\bar{X}	S	Sd	t	p
Deney	24	62.83	10.15	46	-.770	.445
Kontrol	24	64.83	7.69			

Tablo 1 incelendiğinde, deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test puanları arasındaki farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($p>.05$). Bu bulgu, uygulama öncesinde deney ve kontrol gruplarındaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği açısından benzer olduğunu göstermektedir.

Tablo: 2 Deney ve kontrol grubundaki çocuklarının Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test ve son test puanlarına ait ortalamalar, standart sapmalar ve ANOVA sonuçları

GRUPLAR	n	ÖN TEST		SON TEST		
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	
Deney	24	62.83	10.15	79.29	4.03	
Kontrol	24	64.83	7.69	53.29	12.57	
VARYANS KAYNAĞI	KT	sd	KO	F	p	η^2
Gruplararası	7707.625	47				
Grup (Deney/Kontrol)	3456.000	1	3456.000	37.392	.000*	.448
Hata	4251.625	46	92.427			
Gruplarıçi	8332.000	48				
Ölçüm (Ön test-Son test)	145.042	1	145.042	1.916	.173	.040
Grup*Ölçüm	4704.000	1	4704.000	62.126	.000*	.575
Hata	3482.958	46	75.716			
Toplam	16089.625	95				

*p<.05

Tablo 2 incelendiğinde; yapboz eğitim materyalleri ile hazırlanan programa katılan çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği'nden aldıkları puanın eğitim öncesinde 62.83 iken, eğitim sonrasında 79.29'a yükseldiği (erişi puanı=16.46), kontrol grubunda ise çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği'nden aldıkları puanların eğitim öncesinde 64.83 iken, eğitim sonrasında 53.29'a düştüğü (erişi puanı= -11.54) görülmektedir. Deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test-son test puan ortalamalarına ait ANOVA sonuçları incelendiğinde, deney ve kontrol grubundaki çocukların ön testten ve son testten elde ettikleri toplam puanlar arasında anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir [$F_{(1, 46)}=37.392$, $p<.05$, $\eta^2=0.448$]. Yapboz eğitim materyalleri ile yapılan uygulamaların çocukların öğrenme yaklaşımlarını geliştirmede anlamlı bir etkiye sahip olup olmadığını test etmek amacıyla yapılan grupxölçüm ortak etkisinin de anlamlı olduğu saptanmıştır [$F_{(1, 46)}=62.126$, $p<.05$, $\eta^2=0.575$]. Yapboz eğitim materyalleri ile yapılan uygulamaların çocukların öğrenme yaklaşımları üzerinde etkili olduğu ($\eta^2=0.575$) belirlenmiştir. Buna göre, deney grubunda ortaya çıkan başarı ile kontrol grubunda ortaya çıkan başarı karşılaştırıldığında, deney grubundaki başarı durumunun öğrenme yaklaşımları açısından daha yüksek olduğu (%57.5 oranında) görülmektedir. Deney grubundaki başarının nedeni, yapboz eğitim materyallerinin somut

materyal ile çalışmaya olanak tanınmasına ve bu yolla çocukların güdülenmesini arttırmasına bağlı olabilir. Ayrıca, yapboz eğitim materyallerinin kavram sunumu ve genelleme bölümlerinin çocukların daha iyi güdülenmelerini sağlayarak, konunun daha iyi öğrenilmesini ve günlük yaşamla ilişkisinin kurulmasını kolaylaştırdığı ve bu yolla öğrenme yaklaşımlarını diğer gruba göre daha çok geliştirdiği düşünülebilir. Bu bağlamda, yapboz eğitim materyalleri ile yapılan uygulamanın çocukların öğrenme yaklaşımlarını kullanarak derste aldıkları bilgilerin edinimini uygulamaya katılmayan gruba göre daha çok artırdığını söylemek mümkündür.

Öğrenme yaklaşımlarının gelişmesi için çocukların yüzeysel öğrenmeden derinlemesine öğrenmeye doğru ilerleme kaydetmesi gerekmektedir (Biggs vd., 2001). Bu da, çocukların öğrenme stratejilerini geliştirebilmelerine ve derse yönelik olarak içsel güdüye sahip olmalarına bağlıdır. Öğrenme yaklaşımları, çocukların öğrenmeye yönelik güdüleri ve uygun stratejileri kullanmaları ile ilgilidir. Güdü çocukların öğrenmeyi neden istediklerine, strateji ise nasıl öğrendiklerine işaret etmektedir (Zhang ve Stenberg, 2000). Oynayarak öğrenmeyi destekleyen yapbozlar, bu özelliği ile çocuklarda öğrenmeye yönelik güdüyü arttırmakta ve böylece etkin öğrenmeyi desteklemektedir. Önemli bir eğitim materyali olan yapbozlar çocukların algılama, hatırlama, çözümlenme, araştırma, karşılaştırma, bağlantı kurma, benzerlik ve ayrıntıları fark etme, görsel ayırım yapabilme, zihinde canlandırma, problem çözme, eleştirel düşünme, analiz etme, parça bütün ilişkisi kurma, dikkatini yoğunlaştırma ve gözlem yapma gibi becerilerin gelişimine olumlu yönde katkı sağlamaktadır (Aral vd., 2002; Arslan, 2000; Chia, 2008; Çelik ve Kök, 2007; Dodge ve Colker, 1995). Öğrenme yaklaşımları, öğretmenin çocuğa karşı tutumuna, amaçlarına, mesleki uygunluğuna, kullandığı yöntemlerine; çocukların öğrenilen konuya yönelik kaygı ve tutumuna, sınıf içi ve dışı değerlendirilme biçimine ve ayrıca konuya ilişkin hazır bulunuşluk düzeyine bağlıdır ve bunlara tepki olarak gelişmektedir (Dart vd., 2000; Ünal ve Ergin, 2006). Öğretme-öğrenme ortamının bir ögesi olarak, öğretmenin tercih ettiği öğretim yaklaşımları, çocukların tercih edecekleri çalışma yaklaşımlarını etkilemekte ve böylece bu yaklaşımlar öğretimin niteliğini belirlemektedir. Bilgiyi aktarmaya odaklı derslerde, çocukların yüzeysel yaklaşıma yöneldikleri, öğrenen odaklı etkinlikler düzenlendiğinde, çocukların derinlemesine yaklaşımı daha fazla tercih ettikleri görülmektedir (Trigwell vd., 1999). Çocuklar, konunun ilgi alanlarıyla ilişkili olmasına bağlı olarak derinlemesine yaklaşımı kullanmaktadır (Duff vd., 2004). Eğitimde temel amaç, çocukların

bilimsel bilgileri ezberlemeleri değil, hayatları boyunca karşılaştıkları problemleri çözebilmeleri, bilgiye ulaşabilmek için gerekli bilimsel tutumları ve becerileri yeteneklerince kazanmalarındır. Öğrenme stili bireylerin tanınmasına, aralarındaki farkların görülmesine, anlaşılmasına ve öğrenme ortamında yanıtlar alınmasına olanak vermektedir. Bu nedenle, öğrenme stili, bireyin bilişsel, duyuşsal ve psikolojik özelliklerini dikkate alan önemli öğrenme yaklaşımlarının kullanılmasını gerektirmektedir (Biggs, 2001; Temel, 2002). Çocukların bilişsel, duyuşsal ve psikolojik özelliklerini dikkate alınarak hazırlanan yapbozlar, çocukların gelişim alanlarını (bilişsel, dil, psikomotor, sosyal ve duygusal gelişimi), yaratıcılıklarını, ilgi ve ihtiyaçlarını destekleyen, onları eğlendiren, eğlenirken öğrenmelerini sağlayan etkin bir eğitim materyalidir (Atalay ve Aral, 2001; Avcı, 1999; Sull, 2006). İlköğretim çağında bilişsel açıdan bazı problemleri çözebilecek düzeye gelmiş olan çocukların, problem çözerken somut nesnelere ihtiyaç duydukları görülmektedir. Bu dönemde çocuklarda göreceli düşünce geliştiği için çocuk bir sorunu değişik şekillerde ele almaktan, genelleme, tümünden gelim, tüme varım gibi zihinsel işlemler yapmaktan ve mantık oyunları ile uğraşmaktan hoşlanmaktadırlar. Bu noktadan hareketle, hazırlanan yapboz eğitim materyallerinde çocuğun bilgiyi yapılandırılmalarına ve akademik becerileri eğlenerek öğrenmelerine olanak sağlayan oyunlara yer verilmiştir. Bundan kaynaklı olarak, yapboz eğitim materyalleri ile yapılan uygulamalara katılan çocuklar katılmayanlara göre, öğrenme yaklaşımları geliştirmede ön testten son teste daha fazla kazanç elde etmiş ve yapboz eğitim materyalleri deney grubundaki çocukların öğrenme yaklaşımlarını artırmada daha etkili olmuş görünmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Deney ve kontrol grubundaki çocukların Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği ön test-son test puan ortalamalarına ait ANOVA sonuçlarına göre, deney ve kontrol grubundaki çocukların ön testten ve son testten elde ettikleri puanlar arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p < .05$). Araştırma sonucunda yapboz eğitim materyallerinin çocukların bilişsel, dil, psikomotor, sosyal ve duygusal gelişim alanlarını, özbakım becerilerini ve yaratıcılıklarını destekleyen ve çocukların eğlenirken öğrenmelerini sağlayarak öğrenme yaklaşımlarını destekleyen etkin bir eğitim materyali olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle, öğretmenlerin yapbozları çocukların gelişimini ve eğitimini desteklemek amacıyla kullanmasının önemli olduğu söylenebilir. Bu noktadan hareketle; yapbozların eğitim

ortamında kullanımına yönelik seminerler ve hizmet içi eğitim etkinlikleri düzenlenebilir. İlkretim döneminde yapbozların eğitim materyali olarak kullanımının yaygınlaştırılmasına yönelik politikalar geliştirilebilir.

KAYNAKLAR

- Aral, N., Kandır, A. ve Can-Yaşar, M. (2002). Okul öncesi eğitim ve okul öncesi eğitim programı (2002 Okul Öncesi Eğitim Programına Göre Geliştirilmiş II. Baskı). YA-PA Yayınları, İstanbul.
- Arslan, F. (2000). 1-3 Yaş dönemindeki çocuğun oyun ve oyuncak özelliklerinin gelişim kuramları ile açıklanması. C.Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi, 4(2), 40-43.
- Atalay, A. ve Aral, N. (2001). Eğitici oyuncaklar. Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu Anaokulu/Anasınıfı Öğretmeni El Kitabı, Rehber Kitaplar Dizisi. YA-PA Yayınları, s.37-68, İstanbul.
- Avcı, N. (1999). Okul öncesi çocukları için eğitici oyuncak planlama ve seçme. Gazi Üniversitesi Anaokulu/Anasınıfı Öğretmeni El Kitabı, Rehber Kitaplar Dizisi. YA-PA Yayınları, s.49-54, İstanbul.
- Aydoğdu, B. ve Ergin, Ö. (2010). Fen ve teknoloji dersinde kullanılan farklı deney tekniklerinin öğrencilerin öğrenme yaklaşımlarına etkileri. International Conference on New Trends in Education and Their Implications, 11-13 November, s.1019-1027, Antalya.
- Beşoluk, Ş. ve Önder, İ. (2010). Öğretmen adaylarının öğrenme yaklaşımları, öğrenme stilleri ve eleştirel düşünme eğilimlerinin incelenmesi. Elementary Education Online, 9(2), 679-693.
- Biggs, J. (2001). Enhancing learning: A matter of style or approach. Perspectives on Thinking, Learning and Cognitive Styles (Ed. R.J. Sternberg & L.F. Zhang). Lawrence Erlbaum Associates, p.73-102. Mahwah.
- Biggs, J., Kember, D, and Leung, D.Y.P. (2001). The revised two factor study process questionnaire: R-SPQ-2F. British Journal of Educational Psychology, 71, 133-149.
- Büyüköztürk, Ş. (2009). Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı (8. Baskı). Pegem Akademi Yayıncılık, Ankara.
- Byrne, M. , Flood, B., and Willis, P. (2002). The relationship between learning approaches and learning outcomes: a study of Irish accounting students. Accounting Education, 11(1), 27-42.
- Chia, M. (2008). Physical inactivity among children and adolescents in Singapore- A paradoxical issue. Acta Kinesiologica, 2, 7-15.
- Çalışkan, H. (2008). Eğitimcilerin araştırmaya dayalı öğrenme yaklaşımıyla ilgili algıları. G.Ü., Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28(1), 153-170.

- Çelik, M. and Kök, M. (2007). Importance of educational environment and equipment in early childhood educational institutions. *KKEFD/JOKKEF*, 15, 158-170.
- Çolak, E. ve Fer, S. (2007). Öğrenme yaklaşımları envanterinin dilsel eşdeğerlik, güvenilirlik ve geçerlik çalışması. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 197-212.
- Dart, B.C., Burnett, P.C., and Purdie, N.M. (2000). Student's conceptions of learning, the classroom environment, and approaches to learning. *The Journal of Educational Research*, 93(4), 262-270.
- Dodge, D.T. and Colker, L.J. (1995). *The creative curriculum for early childhood (Third Edition)*. Teaching Strategies. Inc., Washington.
- Duff, A., Boyle, E., Dunleavy, K. and Ferguson, J. (2004). The relation between personality, approach to learning and academic performance. *Personality and Individual Differences*, 36, 1907-1920.
- Ekinci, N. (2009). Üniversite öğrencilerinin öğrenme yaklaşımları. *Eğitim ve Bilim*, 34(151), 74-88.
- Güven, M. (2004). Öğrenme stilleri ile öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. Doktora Tezi (Basılmamış), Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Güven, M. ve Kürüm, D. (2006). Öğrenme stilleri ve eleştirel düşünme arasındaki ilişkiye genel bir bakış. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, 75-89.
- Gunter, G.A., Kenny, R.F. and Vick, E.H. (2008). Taking educational games seriously: Using the RETAIN Model to design endogenous fantasy into standalone educational games. *Education Tech Research Development*, 56, 511-537.
- Özer, A., Gürkan, A.C. ve Ramazanoğlu, M.O. (2006). Oyunun çocuk gelişimi üzerine etkileri. *Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları*, 54-57.
- Prosser, M. and Trigwell, K. (1999). Relational perspectives on higher education teaching and learning in the sciences. *Studies in Science Education*, 33, 31-60. http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=EJ592176&ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=EJ592176 Erişim Tarihi: 20.08.2011.
- Ramsden, P. (2003). *Learning to teach in higher education (2nd edn)*. Routledge Farmer, London and New York.

- Richardson, J.T.E. (2003). Approaches to studying and perceptions of academic quality in a short webbased course. *British Journal of Educational Technology*, 34(4), 433–442.
- Rollnick, M., Davidowitz, B., Keane, M., Bapoo, A. and Magadla, L. (2008). Students' learning approach profiles in relation to their university experience and success. *Teaching in Higher Education*, 13(1), 29-42.
- Sull, E.C. (2006). Want to motivate your students? Just go through the back door! *Teaching Online with Errol*, February, 6-7.
- Tang, C. (1994) Assessment and student learning: Effects of modes of assessment on students' preparation strategies. *Improving Student Learning: Theory and Practice* (Ed. G. Gibbs). Oxford Brookes University, The Oxford Centre for Staff Development. p.151-170, Oxford, UK.
- Temel, A. (2002). Öğrenme stilinizi belirleyin. *Eğitim ve Bilim*, 48, 6-9.
- Trigwell, K., Prosser, M. and Waterhouse, F. (1999). Relations between teachers' approaches to teaching and students' approaches to learning. *Higher Education*, 37(1), 57-70.
- Ünal, G. ve Ergin, Ö. (2006). Buluş yoluyla fen öğretiminin öğrencilerin akademik başarılarına, öğrenme yaklaşımlarına ve tutumlarına etkisi. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 3(1), 36-52.
- Ünal Çoban , G. ve Ergin, Ö. (2008). İlköğretim öğrencilerinin feni öğrenme yaklaşımları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, XXI(2), 271-293.
- Zhang, L. and Stenberg, R.J. (2000). Are learning approaches and thinking styles related? A study in two Chinese populations. *The Journal of Psychology: Interdisciplinary and Applied*, 134(5), 469-489.

